

10-puntenmissie ACV

De 10 puntenmissie van het ACV bevat de volgende hoofdstukken:

- I. Wie zijn het ACV?
- II. Wat wil het ACV?
- III. Opstelling van het ACV
- IV. Een vakbond van waarden
- V. Een actieve en strijdbare vakbond
- VI. Een representatieve vakbond
- VII. Een democratische vakbond
- VIII. Een sterke vakbond
- IX. Een internationaal geëngageerde vakbond

I. Wie zijn het ACV?

Missie 1.

Het ACV komt op voor alle werknemers in om het even welk statuut, voor werkenden en niet-werkenden, in ondernemingen, in diensten, in instellingen, in de gehele samenleving.

Missie 2.

Het ACV verenigt in één syndicale beweging werknemers op hun werkplaats en in hun woonplaats. Gesyndiceerden treden vrijwillig toe en betalen een eigen bijdrage.

1) Het ACV is een feitelijke vereniging¹ van vrijwillig toegetreden werknemers. Onder werknemers dienen begrepen alle loon- en weddetrekkenden in dienstverband. Het betreft arbeiders, bedienden, kaderleden, ambtenaren, leerkrachten... met voltijdse of deeltijdse tewerkstelling. Evenzeer betreft het werknemers met een speciaal statuut, zoals grensarbeiders, dienstboden, beroepssporters, PWA-ers, onthaalouders... wat niet belet dat het ACV voor hen een normaal werknemerstatuut bepleit. Het betreft dus zowel werknemers in privéondernemingen en instellingen als in openbare diensten en in het onderwijs; zowel in de profit als in de non-profit sectoren. Samen met de actieve werknemers verenigt het ACV ook de niet-actieve werknemers nl. werkzoekenden, (brug)gepensioneerden en sociale uitkeringstrekkers. Het ACV verenigt hen in één grote syndicale beweging van onderlinge solidariteit.

¹ *Regelmatig wordt het feitelijk karakter van het ACV in vraag gesteld. Vanuit diverse, vnl. rechtspolitieke hoeken wil men de vakbeweging een juridisch statuut opleggen. Op grond van meerdere conventies van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) heeft het ACV dit altijd stellig afgewezen. Trouwens, ook als feitelijke vereniging is het ACV onderworpen aan de wettelijke bepalingen inzake sociale zekerheid en fiscaliteit.*

2) De leden betalen een eigen syndicale bijdrage, rekening houdend met hun beroepssituatie, onder meer actief, nog niet of niet meer actief, werkloos. Dit waarborgt de onafhankelijke opstelling van het ACV ten aanzien van werkgevers, overheid en derden waarmee het voortdurend in overleg en onderhandeling treedt². Deze eigen ledenbijdrage belet niet dat de vakbeweging verbeteringen inzake loon- en arbeidsvoorwaarden afdwingt voor alle werknemers, inclusief de niet-gesyndiceerden. Wel is daarom in een aantal sectoren en bedrijven een syndicale premie bedongen.

3) Als uitdrukking van de onderlinge solidariteit verenigt het ACV de werknemers én in hun werkplaats (per onderneming, per beroepsgroep) én in hun woonplaats. Vandaar is het ACV opgebouwd op twee pijlers, nl. een professionele en een interprofessionele, die elkaar aanvullen en versterken. Verder komt deze solidariteit tot uiting in de bestuursorganen, in de intersectorale samenwerking, in de Centrale Weerstandskas en in de gezamenlijke aanpak van nieuwe ontwikkelingen in het bedrijfsleven.

II. Wat wil het ACV?

Missie 3.

Het ACV werkt vanuit onderlinge solidariteit aan:

- de emancipatie en ontplooiing van alle werknemers;
- een betere, rechtvaardige samenleving;
- duurzame ontwikkeling (economisch, sociaal, milieu).

Missie 4

Het ACV verdedigt zijn leden individueel en als groep voor hun:

- arbeid;
- inkomen;
- sociale bescherming;
- kwaliteit van leven.

1) De grondslag van het ACV is de onderlinge solidariteit tussen alle werknemers of het 'één voor allen en allen voor één'. Daarom beoogt het ACV de emancipatie en ontplooiing van alle werknemers:

- als individu, met bijv. het recht op educatief verlof, ouderschapsverlof;...
- als groep, met bijv. het recht op jaarlijkse vakantie, tijdskrediet,...

Daarbij werkt het ACV aan collectieve regelingen (collectieve arbeidsovereenkomsten) die zowel de individuele werknemer als de werknemersgroep ten goede komen, of ze nu gesyndiceerd zijn of niet.

2) Het ACV streeft naar een betere en rechtvaardige samenleving. Daarom verzet het zich tegen een duale of gespleten samenleving van wie mee kunnen enerzijds en achterblijvers anderzijds. Daarbij komt het ACV vooral op voor leefloners en minimasteuntrekkers.

² Het ACV wijst geenszins subsidiëring af voor zijn algemeen maatschappelijke opdrachten, zoals werkloosheidsuitkeringen, of voor nieuwe projecten. Wel waakt het erover dat zijn kernopdrachten steunen op eigen financiering.

Daarom hamert het ACV op een rechtvaardige verdeling van de lusten en de lasten: gelijke toegang tot collectieve voorzieningen en belastingen naar draagkracht. Daarom richt het ACV zich op het perspectief van duurzame ontwikkeling met een evenwicht tussen het economische, het sociale en het milieu.

3) Het ACV staat voor de belangenverdediging van zijn leden. Het is een programmavakbond, met een eigen plan voor de toekomst. De kern van dit programma is toegespitst op:

a) **arbeid** met als klemtonen:

- zinvolle en maatschappelijk nuttige arbeid;
- veilige arbeid in een gezonde omgeving;
- evenwicht tussen arbeid, gezin en vrije tijd;
- inspraak en zeggenschap voor de werknemers;
- kansen op permanente vorming.

b) **inkomen** met als klemtonen³

- loon/wedde, overeenkomstig afgesloten cao's binnen een gerechtvaardigde loonspanning;
- sociale uitkeringen, aangepast aan index en welvaart;
- een zwaardere belasting op vermogen en kapitaal.

c) **sociale zekerheid** met als klemtonen:

- sociale bescherming van de werknemers (inz. bij afdanking, ziekte, ongeval, werkloosheid,...);
- gewaarborgde en zo nodig alternatieve financiering van de sociale zekerheid;
- behoud van de sociale zekerheid als algemeen stelsel met terughoudendheid t.a.v. bijkomende pijlers o.b.v. individuele verzekering;
- een sociale zekerheid, gestoeld op het onderscheid tussen arbeidsgebonden risico's (met sociale bijdragen o.b.v. arbeid) en algemene kostendekkende prestaties (kinderbijslag en gezondheidszorgen) te financieren door een algemene sociale bijdrage.

Jaarlijks stelt het ACV, rekening houdend met verworvenheden, nieuwe noden en de politieke actualiteit een actieprogramma op. De concrete punten hiervan kaderen binnen deze 3 kerndoelstellingen. Wat het ACV wil is kwaliteit van leven voor de werknemers en een kwaliteitsvolle samenleving.

III. Opstelling van het ACV

Missie 5.

Het ACV is een vrije vakbond en onafhankelijk van werkgeversorganisaties, economisch en financiële instellingen en het politieke beleid. Het is een constructieve tegenmacht die opkomt voor een solidaire en democratische samenleving, niet enkel politiek maar evenzeer sociaal, economisch en cultureel.

³ congres 2002, over een juist inkomen.

1) Het ACV is een vrije vakbond. Het stelt zich onafhankelijk op t.a.v. werkgeversorganisaties, economische en financiële instellingen en het politieke beleid.⁴ Daarom treedt het ACV in overleg en confrontatie op basis van eigen voorstellen met de werkgevers (zgn. bipartite) en met de regering(en) (zgn. tripartite). Voor loon- en arbeidsvoorwaarden geeft het ACV uitdrukkelijk voorrang aan het overleg tussen sociale partners. Dit leidt tot het afsluiten van interprofessionele akkoorden (een fundament voor alle werknemers) en van sectorale akkoorden (rekening houdend met de eigenheden van de verschillende sectoren en bedrijfstakken)⁵.

De sociale zekerheid maakt het voorwerp uit van een driedig overleg (sociale partners en regering), omdat de regering medefinancier is maar tegelijk via onder meer lastenverlagingen (en vreemde koekoekseieren) het globaal beleid mee bedisselt en zelfs hypothekeert.

2) Als vakbond van en met voorstellen in het belang van de werknemers vormt het ACV een constructieve tegenmacht⁶. Tegenover het primaat van de economie en het winstbejag en tegenover het primaat van de politiek stelt het ACV het sociale als uitgangspunt. Het sociale geeft ruggengraat aan de samenleving.

De politieke democratie dient aangevuld en bijgestuurd door de sociaaleconomische democratie. Daarbij is de rol van het georganiseerd middenveld als kanalisator van de vele individuele belangen van de burger onontbeerlijk.

Daarom komt het ACV op voor een solidaire en democratische samenleving:

- met respect voor de democratisch verkozen mandatarissen en de bevoegdheden van de democratische instellingen;
- met zeggenschap voor de werknemers in het bedrijfsleven via ondernemingsraad, comité preventie en bescherming, syndicale afvaardiging;
- met advies en medebeslissingsrecht voor sociale organisaties en het verenigingsleven;
- met creatieve ruimte voor culturele organisaties en initiatieven.

3) Het ACV wil het sociaaleconomisch beleid mee vorm geven op de diverse niveaus:

- gemeentelijk en voor lokale initiatieven;
- subregionaal en voor streekontwikkeling;
- gewestelijk en voor de gemeenschappen;
- federaal, Europees en internationaal.

Daarom is het niet meer dan rechtmatig dat het ACV vertegenwoordigd is in de advies- en beleidsorganen op al deze niveaus.

⁴ De verhouding van het ACV tot de politiek loopt hoofdzakelijk via de 'vakministers' die verantwoordelijk zijn voor de terreinen die onze kernopdrachten raken: werkgelegenheid, sociale zaken, financiën. Met politieke partijen heeft het ACV geen enkele exclusieve organisatorische binding.

⁵ Congres 1998, krachtlijn 10

⁶ Congres 1994, krachtlijn 14.

IV. Een vakbond van waarden

Missie 6.

Het ACV is een vakbond van waarden. De mens eerst en de waardigheid van elke persoon en niet de structuren staan daarin voorop. Het ACV richt zich op de waarden van arbeid, rechtvaardige verdeling, publieke zorg, participatie, verdraagzaamheid, gelijkheid, internationale solidariteit. Het ACV verdedigt dan ook het recht op waardige arbeid en een juist inkomen. In zijn standpunten verwijt het ACV naar het christelijk gedachtegoed, maar in alle openheid voor leden met een andere levensvisie of geloofsovertuiging.

1) Het ACV komt op voor de materiële belangen van zijn leden en van alle werknemers. "Eerst brood op de plank, pas dan filosoferen". Maar, tegelijk is het ACV meer dan een beefsteack-frites syndicaat. Het is en blijft een vakbond van waarden⁷.

Als richtsnoer voor zijn handelen stelt het ACV een aantal waarden voorop (cf. doelstelling en programma):

- de waarde en de waardigheid van elke persoon, niet als losstaand individu maar ingebed in een gemeenschap (het sociale personalisme);
- de mens eerst en niet de structuren;
- kwaliteits- en zinvolle arbeid als factor van persoonlijke ontplooiing, van bijdrage aan de samenleving en van maatschappelijke integratie;
- een rechtvaardige verdeling van inkomens en van collectieve goederen en diensten;
- publieke zorg met toegankelijke gemeenschapsvoorzieningen;
- recht op inspraak en participatie;
- gelijkheid en antidiscriminatie (tegen de achterstelling van bepaalde groepen op de arbeidsmarkt en in de samenleving zoals werkzoekenden, laaggeschoolden, gehandicapten, allochtonen,...);
- verdraagzaamheid, maar met het duidelijk afwijzen van extremismen;
- gemeenschapsvorming, verenigingsleven, het gezin in alle bestaansvormen.

Het voetstuk en het sluitstuk van deze waarden is voor het ACV de solidariteit, allereerst onder de werknemers maar uiteindelijk in heel de samenleving.

2) Het ACV is ontstaan en staat in een lange christelijke traditie. Het christelijk waarden- en gedachtegoed behoort tot zijn geschiedenis en zijn 'patrimonium'. Het christelijk levensperspectief werkt als een bron van inspiratie en motivatie en als referentiekader voor zingeving. Het is een waarmerk en een toetssteen naar binnen. Wel vertaalt dit zich concreet in het opkomen voor de zwaksten en voor wie in een mindere maatschappelijke positie verkeert. Het begrip 'naastenliefde' krijgt in het ACV zowel een persoonlijke, individuele dimensie (de mens eerst) als een structurele, collectieve dimensie (sociale voorzieningen).

3) Het ACV staat open voor al wie op zoek is naar zingeving. Daarbij respecteert het ten volle alle leden met een andere levensvisie of geloofsovertuiging. Meer zelfs, het wenst in een open dialoog en in verdraagzaamheid met hen te zoeken naar wederzijdse verrijking en verdieping.

⁷ congres 1994, over een vakbond van waarde(n), krachtlijnen 4 en 5.

V. Een actieve en strijdbare vakbond

Missie 7

Het ACV is actiegericht en strijdbaar door:

- informatie en sensibilisatie;
- overleg, zoveel als kan,
- actie, zoveel als moet ⁸.

Sociale verworvenheden komen niet zomaar als manna uit de hemel gevallen. Daarvan is het ACV zich maar al te goed bewust. De syndicale geschiedenis is er één van strijd voor: algemeen stemrecht, jaarlijkse vakantie, werklozensteun, 5-dagenwerkweek, 10 betaalde feestdagen, pensioen, educatief verlof, tijdskrediet, brugpensioenen... een reeks niet ten einde. Om zijn standpunten en voorstellen kracht bij te zetten beroept het ACV zich op zijn eigen aanpak.

1) Informatie en sensibilisatie van de achterban is de eerste stap. Het ACV gaat ervan uit dat “inspraak zonder inzicht leidt tot uitspraak zonder uitzicht”. Daarom besteedt het ACV bijzondere aandacht aan het informeren van zijn leden en militanten via VISIE, Vakbeweging en de infobladen van centrales en verbonden. Zijn standpunten en voorstellen moeten kunnen steunen op een breed en overtuigd draagvlak. Daarvoor zijn de leden en militanten onze syndicale voelhorens. Zij bepalen mee hoever te gaan in de actie.

2) Overleg is voor het ACV de tweede stap. Het typisch Belgisch sociaal overlegmodel is tot stand gekomen onder ACV-impuls. Vandaar onze terechte reputatie van overlegvakbond. In de vele overlegorganen die ons land rijk is, is het ACV dé drijvende kracht: OR, Comité PB, paritaire comité's, sociaaleconomische raden, Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, Nationale Arbeidsraad... lokale en subregionale overlegorganen.

De sterkte van het ACV in het overleg bestaat in zijn breed gedragen voorstellen. Ook wanneer tot een eerbaar compromis of vergelijk met de andere sociale partners wordt gekomen blijven deze eigen voorstellen het punt van afweging.

3) Strijdbare acties zijn het ACV geenszins vreemd. Staking, betoging, manifestatie, prikactie, werkonderbreking... ze horen tot ons actiemiddelenarsenaal. De inzet van deze middelen is afhankelijk van 'als het moet'. Of het moet wordt uitgemaakt per bedrijf, per regio, per sector, nationaal. Dat staking geen lichtvaardig maar een laatste drukkingmiddel is – zoals aan de noodrem trekken – is intern syndicaal aan regels onderworpen. Het vereist een tweederde instemming van de betrokken leden, en bovendien een erkenning door het nationale ACV-Bestuur⁹.

⁸ Congres 1998, over basissyndicalisme, krachtlijn 18

⁹ De sterkte van het ACV berust mede op zijn Centrale Weerstandskas (CWK), één gezamenlijke kas waaruit stakingen gefinancierd worden. Dat maakt een algemene staking mogelijk. Bovendien voorkomt het dat een staking in een onderneming of in een sector voortijdig zou uitdoven. Het is een weergave van de interne, onderlinge solidariteit.

VI. Een representatieve vakbond

Missie 8.

Het ACV is een representatieve vakbond van, voor en door zijn leden, met een doorgedreven kernwerking op de werkvloer en in de lokale afdelingen. Het ACV is een massabeweging dankzij zijn kwaliteitsvolle dienstverlening en zijn actief bewegingswerk.

Voor zijn invloed op de werkgevers en op het politiek beleid behoeft het ACV nog immer 'de macht van het getal'.

1) Het ACV wil alle loon- en weddetrekkenden verenigen, zowel in privé- als in openbaar dienstverband. Dat onderstreept zijn representatief karakter. Dat onderstreept eveneens zijn groter geheel, of 'het geheel is meer dan de optelsom van de onderdelen'. Het ACV overstijgt als geheel de individuele, ondernemings- en groepsbelangen in een aanpak van interprofessionele solidariteit.

2) Het ACV is pleitbezorger van het basissyndicalisme. Om zijn representativiteit kracht bij te zetten bouwt het ACV actieve militantenkernen uit zowel op de werkvloer als in de lokale en gemeentelijke afdelingen¹⁰. Daarnaast zet het een specifieke doelgroepwerking op voor werkzoekenden, jongeren, vrouwen, allochtonen, bruggepensioneerden....

3) Met zijn bijna 1,7 miljoen betalende leden is het ACV een massabeweging. Dit is te danken aan zijn dubbele inzet, nl. op het vlak van dienstverlening en dienstverovering en van bewegingswerk.

a) Het ACV beschikt over een uitgebreid netwerk van lokale dienstencentra. Deze centra fungeren als sociaal secretariaat voor de leden. Zij kunnen er terecht voor een waaier van diensten, gaande van dossieropmaak en uitbetaling werkloosheid over informatie, advies, klachtenbehandeling tot en met rechtsbijstand. Persoonlijke belangenbehartiging en dienstverlening op maat staan daarbij voorop. Op zijn beurt leidt de bundeling van klachten tot een collectief optreden ter verbetering van het arbeidsrecht en de hele sociale wetgeving. In de bedrijven zijn de militanten het eerste aanspreekpunt voor dienstverlening aan de leden.

b) Door zijn actief bewegingswerk zit het ACV voortdurend bestaande en nieuwe maatschappelijke en werknemersnoden op het spoor. Tot dit bewegingswerk behoren zowel de opmaak van dossiers en eisenbundels als petitie en acties en manifestaties allerhande. Deze kunnen slaan op het behoud van sociale verworvenheden, het verdedigen van de werkgelegenheid, het verbeteren van de sociale uitkeringen, het protest tegen onrechtmatig werkgeversoptreden of tegen eenzijdige regeringsmaatregelen... Dankzij zijn bewegingswerk blijft het ACV actueel en op zijn 'qui vive'.

¹⁰ Om het onafhankelijk optreden van de syndicale afgevaardigden en verkozenen op de werkvloer te waarborgen is voorzien in een statuut voor hun sociale bescherming.

VII. Een democratische vakbond

Missie 9.

Het ACV werkt democratisch met de klemtoon op:

- **consultatie en inspraak in standpunten, acties en besluitvorming;**
- **open communicatie naar binnen en naar buiten.**

Het ACV is gekenmerkt door zijn uitgesproken democratisch karakter¹¹.

1) In de hoogste beleidsorganen, nl. Congres, Raad en Regionale Comit es zijn de militanten uitdrukkelijk vertegenwoordigd met een meerderheid. In de congressen worden de opties en de krachtlijnen voor de komende vier jaar vastgelegd. In de Raad, de Regionale Comit es en het Bestuur worden ze opgevolgd en geactualiseerd. Jaarlijks worden de rekeningen van het ACV voorgelegd aan de Raad nadat deze door bij loting aangeduide commissarissen werden nagekeken en gecontroleerd. Een gelijkaardige vorm van democratisch beleid en bestuur met militanten is eveneens kenmerkend voor de beroepscentrales en gewestelijke vakverbonden binnen het ACV.

2) Voor het bepalen van actuele standpunten en acties worden telkens consultaties op ruime schaal georganiseerd in de beroepscentrales en in de interprofessionele vakverbonden. Dit houdt in dat het ACV voor zijn besluitvorming niet over  en nacht ijs gaat, laat staan improviseert.

3) Gezien zijn massakarakter beoefent het ACV de vorm van een getrapte democratie met verkozen vertegenwoordigers. Om de nadelen daarvan te voorkomen voert het ACV een open communicatiebeleid. Naar binnen gebeurt dit via Visie en de andere ledenbladen. Daarnaast worden infobrochures allerhande over sociale onderwerpen ter beschikking gesteld. Het ACV heeft een portaalwebsite met links naar websites van de deelorganisaties en verschillende thematische sites. Voor belangrijke standpunten en algemene manifestaties worden regelmatig open infovergaderingen georganiseerd. Naar buiten brengt het ACV niet enkel zijn standpunten en acties maar ook zijn interne werking regelmatig in de pers en andere media en naar de politieke beleidsmakers.

¹¹ *Congres 1998, over basissyndicalisme.*

VIII. Een sterke vakbond

Missie 10.

Het ACV is een sterke vakbond met een uitgebouwd middenkader van geëngageerde, gevormde militanten én van bekwame personeelsleden. (...)

1) De sterkte van het ACV steunt allereerst op zijn degelijk gevormd militantenkader en op zijn deskundig personeelskader. Interne permanente vorming behoort tot het keurmerk van het ACV:

- nieuwe militanten en ondernemingsafgevaardigden hebben recht op een algemeen syndicale basisvorming;
- aan doorwinterde militanten wordt voortgezette vorming aangeboden;
- nieuwe personeelsleden krijgen een aangepaste opleiding i.f.v. hun vooropleiding en hun takenpakket;
- propagandisten kunnen gebruik maken van een jaarlijks vormingskrediet van 10 dagen.

2) De sterkte van het ACV berust eveneens op zijn bereidheid de eigen interne structuren aan te passen en te enten op nieuwe ontwikkelingen. Dit heeft geleid tot:

- de oprichting van 3 regionale comités om in te spelen op de staatshervorming met haar spreiding van materies en bevoegdheden naar gemeenschappen en gewesten;
- de samenvoeging van gewestelijke vakverbonden in een optimale schaalgrootte;
- de samenvoeging van een aantal beroepscentrales tot grotere en sterkere organisaties.

Dat structuuraanpassingen een permanent proces zijn wordt aangetoond door recente evoluties als:

- de uitbouw van netwerksyndicalisme over bedrijven en sectoren heen (bijv. luchthavencomité Zaventem, havenwerking Zeebrugge,...);
- de uitwerking van een gemeenschappelijk statuut voor arbeiders en bedienden, met nu reeds een gemeenschappelijke belangenbehartiging door één beroepscentrale in een aantal sectoren (bijv. horeca, distributie, onderwijsinstellingen,...);
- de samenwerking tussen de publieke en privésectoren (bijv. inzake transport, inzake samenwerking van overheidsdiensten met derden);
- het evenwicht tussen de evolutie naar een dienstenmaatschappij en het behoud van een industrieel draagvlak;
- concrete afspraken over de organisatie van zgn. nieuwe werknemers (onder meer dienstenchequewerknemers en werknemers zonder papieren) en van KMO-werknemers.

3) Zijn sterkte ontleent het ACV ook aan zijn samenwerking met anderen¹².

- het ACV is voorstander van een gemeenschappelijk vakbondsfront in het belang van alle werknemers. Dit front stoelt op duidelijke, punctuele programmapunten en concrete afspraken en met erkenning van elkaars eigenheid;

¹² *Congres 1994, krachtlijnen 17 en 19 & 1998, krachtlijnen 18 en 20.*

- voor zijn breder maatschappelijk programma werkt het ACV nauw samen met de andere deelorganisaties binnen de christelijke arbeidersbeweging onder de coördinatie van ACW/MOC;
- naargelang van de thema's werkt het ACV samen met ngo's en actieplatformen, onder meer voor milieu, vrede, antidiscriminatie, anders globaliseren.

IX. Een internationaal geëngageerde vakbond

1) Op Europees vlak schakelt het ACV zich ten volle in in het EVV. Streefdoel blijft een stevige sociale sokkel in heel de EU.

2) Op wereldvlak is het ACV een van de steunpilaren van het Internationaal Vakverbond (IVV).

3) Het ACV blijft een voortrekker van de werknemersbelangen in internationale instellingen als de IAO (Genève), OESO (Parijs), WHO, IMF, WB¹³.

Naast het werk in deze instellingen neemt het ACV ook deel aan de internationale 'sociale fora' ter verdediging van de sociale basisrechten wereldwijd en van een globalisering in het perspectief van duurzame ontwikkeling.

Vervolg Missie 10

(...)

Het ACV dankt zijn eigenheid aan:

- **zijn visie op arbeid, mens en samenleving;**
- **zijn christelijke inspiratie en zingeving;**
- **zijn eenheid in professionele en interprofessionele werking;**
- **zijn interne solidariteit;**
- **zijn centrale weerstandskas;**
- **zijn degelijk gevormde militanten;**
- **zijn inzet voor de zwaksten en gelijke kansen;**
- **zijn verbondenheid met vrije vakbonden in de derde wereld.**

¹³ Internationale Arbeidsorganisatie, Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling, Wereldhandelsorganisatie, Internationaal Monetair Fonds, Wereldbank.